

Svar på Interpellation av Tomas Eriksson (MP) angående landstingets arbete med energieffektivisering

Tomas Eriksson (MP) har ställt följande frågor till mig:

1. På vilket sätt kommer du att ta hänsyn till landstingsrevisorernas rekommendationer i kommande miljöprogram?
2. Hur kommer du se till att även externa utförarens energianvändning redovisas i kommande miljöprogram?
3. Vilket ansvar känner du att du som ansvarigt landstingsråd har för att målen om energieffektivisering till år 2016 inte uppnåtts?

Som svar vill jag anföra följande:

Just nu pågår arbetet med att färdigställa Stockholms läns landstings miljöprogram för åren 2017 till 2021. Tjänstemännen har nyligen lämnat ifrån sig sitt förslag till program och nu tar de politiska förhandlingarna vid.

I SLL miljöarbete med att ta fram ett nytt program har förankringsprocessen med övriga delar av organisationen varit viktig. Alla förvaltningar har varit delaktiga och därigenom har vi säkerställt att programmet har en bred förankring och att målen blir möjliga att uppnå för alla delar av landstinget. När det gäller just arbetet med energieffektivisering i landstingets fastighetsbestånd kommer landstingsrevisorernas rekommendationer självklart att beaktas i det fortsatta arbetet. När programmet väl är antaget av fullmäktige och vi har satt våra mål kommer ett viktigt arbete med att utforma indikatorer och säkerställa en uppföljning. Detta arbete kommer att baseras på nyttan kontra kostnad samt den faktiska möjligheten att mäta energiförbrukningen vid enskilda fastigheter.

Alliansen i landstinget har dessutom redan vidtagit flera åtgärder för att driva arbetet med energieffektivisering framåt. Den kanske viktigaste åtgärden är att bygga Nya Karolinska i Solna. Det blir ett av världens miljöbästa sjukhus med ett miljötänk i varje led. Från energiförbrukning, materialval och återvinning i själva byggprocessen samt egen bergvärme. Ett annat beslut jag gärna vill lyfta fram är att vi redan i budget 2017 beslutades att senast nästa år tillsätta en energisamordnare. Denna ska placeras centralt i landstingets verksamhet och ansvara för att samordna och driva på verksamheternas arbete med att nå målen för energieffektiviseringen i miljöprogrammet.

Landstingets miljöprogram reglerar i nuläget endast energianvändningen i lokaler som vi själva hyr eller äger. Jag ser att det vore önskvärt att vi kan ställa energieffektiviseringskrav även på andra aktörer inom landstinget. Ett sätt skulle kunna vara att på sikt arbeta fram riktlinjer för grön hyresgäst, dvs. där vi ställer krav på energianvändning och effektivisering i de verksamheter som vi hyr. Detta är ett arbete som den centra energisamordnare skulle kunna göra.

När det kommer till Tomas Erikssons sista fråga känner jag som miljölandstingsråd självklart ett stort ansvar för att miljöarbetet i Stockholms läns landsting drivs framåt. Och jag tar givetvis på mig ansvaret för att göra såväl mål som incitament ännu tydligare och bättre. Det arbetssätt vi har valt i Landstinget är att vi har en decentraliserat arbete. Detta är ett arbetssätt som har såväl styrkor som svagheter. Styrkorna är att vi tillvaratar medarbetarnas engagemang och kan hitta nya, innovativa lösningar nära medarbetare, patienter och resenärer. Svagheten är att vi ibland riskerar att få sämre resultat i frågor som inte kan lösas på ett enkelt sätt ute i verksamheterna. Det är också därför som vi nu styr upp arbetet med just energieffektiviseringen som har visat sig vara svår att lösa i den decentraliserade modellen. Här inrättar vi nu en central samordnare som ska hjälpa verksamheterna att få en bättre styrning och därmed bättre resultat.

Med detta sagt vill jag ändå avsluta med att säga att det under hela min tid som miljölandstingsråd varit självklart att vi i Stockholms läns landsting ska satsa på att se till att den energi vi förbrukar faktiskt är förnyelsebar. Och det har vi lyckats med. Idag är nästan all energi i våra byggnader förnyelsebar. Att minska vår energiförbrukning är därför idag mer viktigt ur en ekonomisk synvinkel än ur en miljömässig. När det gäller den direkta miljöeffekten av vår energiförbrukning är den således redan minimal även om varje kilowattimme som används i onödan är både en onödig kostnad och en resurs som skulle kunnat användas bättre.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Gustav Hemming